

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 17 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema (PVM) – Apmokestinamojo asmens sūvoka – Kontroluojančioji bendrovė – Pirkimo mokesčio atskaita – Su konsultavimo paslaugomis susijusios išlaidos, patirtos siekiant įsigyti kitos bendrovės akcijų – Bendrovės pirkėjos ketinimas teikti valdymo paslaugas tikslinei bendrovei – Tokių paslaugų teikimo nebuvimas – Teisė į PVM, sumokėto už suteiktas paslaugas, atskaitą“

Byloje C-249/17

dėl *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas, Airija) 2017 m. gegužės 8 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gegužės 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ryanair Ltd

prieš

The Revenue Commissioners

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininko pavaduotoja, einanti pirmosios kolegijos pirmininkės pareigas R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. C. Bonichot, E. Regan ir C. G. Fernlund (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorę R. Ąere?, administratorę,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2018 m. kovo 14 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Ryanair Ltd*, atstovaujamos solisitoriaus T. Mc Namara, BL R. Aylward ir SC M. Hayden,
- *The Revenue Commissioners*, atstovaujamo M. Browne, L. Williams ir A. Joyce,
- Airijos, atstovaujamos M. Browne, L. Williams ir A. Joyce, padedamų solisitorės S. Davey, BL Ú. Tighe ir SC G. Clohessy,
- Europos Komisijos, atstovaujamos N. Gossement ir R. Lyal,

susipažinęs su 2018 m. gegužės 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva) 4 ir 17 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Ryanair Ltd* ir *The Revenue Commissioners* (mokesčių administratorius, Airija) ginčą dėl mokesčių administratoriaus atsisakymo leisti *Ryanair* atskaityti pirkimo pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), susijusį su konsultavimo paslaugomis, kuriomis ji naudojo pateikdama kitos bendrovės peršimimo pasiūlymą (OPA).

Teisinis pagrindas

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį PVM apmokestinamas „prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4 Šios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kurių ekonominė veikla, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą ir žemės ūkio gamybos veiklą bei įvairių profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla.“

5 Pagal minėtos direktyvos 10 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipį „apmokestinimo momentas“ vyksta ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda atlikus prekių tiekimą ar paslaugų teikimą“.

6 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio „Teisės į atskaitą atsiradimas ir apimtis“ 1 dalyje numatyta, kad teisė į atskaitą atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokestis tampa apskaičiuotinas.

7 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta, kad tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti PVM, apskaičiuotą ar sumokėtą už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 2006 m. oro transporto bendrovė *Ryanair* pateikė OPA, susijusią su kitos oro transporto bendrovės (toliau – tikslinė bendrovė) visomis akcijomis. Tuomet ji patyrė išlaidų, susijusių su konsultavimo ir kitomis paslaugomis dėl numatomo pirkimo (toliau – nagrinėjamos paslaugos). Tačiau šis sandoris negalėjo būti visiškai įgyvendintas dėl konkurencijos teisės, o *Ryanair* galėjo sigrįžti tik dalį tikslinės bendrovės akcinio kapitalo.

9 *Ryanair* paprašė leisti atskaityti pirkimo PVM, susijusį su šiomis išlaidomis, tvirtindama, kad ji ketino, įgijusi tikslinės bendrovės kontrolę, teikti valdymo paslaugas, apmokestinamas PVM.

10 Kadangi mokesčių administratorius nesutiko leisti atskaityti PVM, *Ryanair* kreipėsi į *Tax Appeals Commission* (Mokestininių ginčų komisija, Airija), ši skundą atmetė. *Ryanair* pateikė

antrą skundą *Circuit Court* (apygardos teismas, Airija), jis taip pat pritarė mokesčių administratoriaus pozicijai. Vis dėlto *Circuit Court* (apygardos teismas) kreipėsi į *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) su prašymu pateikti nuomonę. Kadangi šis teismas patvirtino apygardos teismo sprendimą, *Ryanair* pateikė apeliacinį skundą *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas, Airija).

11 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo išaiškinti 1985 m. vasario 14 d. Sprendimo *Rompelman* (268/83, EU:C:1985:74), susijusio su pirkimo PVM, sumokėto ruošiantis ekonominei veiklai, atskaita, suderinamumą su 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495), susijusiu su kontroliuojančiosios bendrovės teise atskaityti PVM už jai suteiktas paslaugas siegiant patronuojamąjį bendrovę akciją.

12 Tokiomis aplinkybėmis *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar ketinimo ateityje teikti valdymo paslaugas žmonei, kuri norima perimti, jei perimamas būtų sėkmingas, pakanka padaryti išvadai, kad pagal Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio potencialus galimas vykdo ekonominę veiklą ir kad PVM, kurį potencialus galimas turėjo sumokėti už prekes arba paslaugas, suteiktas ruošiantis atitinkamam asmeniui, galima laikyti PVM, sumokėtu už pirkimo sandorį, susijusį su ketinama vykdyti ekonomine veikla, t. y. valdymo paslaugų teikimu?

2. Ar tarp profesionalių paslaugų, kurios suteiktos rengiantis potencialiam perimimui, ir pardavimo, t. y. potencialaus valdymo paslaugų teikimo norimai asmenims, jeigu asijimas būtų sėkmingas, gali egzistuoti „tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys“, kaip nustatyta Teisingumo Teismo [2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendime *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495)], kad už tas profesionalias paslaugas mokėtina PVM būtų leista atskaityti“

Dėl prejudicinių klausimų

13 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Šeštosios direktyvos 4 ir 17 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais suteikiama žmonei, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kuri ketina asigyti visas kitos bendrovės akcijas, kad galėtų vykdyti ekonominę veiklą, kuri sudaro valdymo paslaugų, apmokestinamą PVM, teikimas jai, teisė atskaityti pirkimo PVM, taikomą išlaidoms, susijusioms su konsultavimo paslaugomis ir patirtoms dėl OPA, net jeigu paaiškėjo, kad ši ekonominė veikla nebuvo vykdoma.

14 Pirmiausia reikia nurodyti, kad 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1), sigaliojusia 2007 m. sausio 1 d., buvo panaikinta Šeštoji direktyva be esminio pakeitimų. Darytina išvada, kad, kadangi Šeštosios direktyvos nuostatos yra beveik tokios pat apimties kaip Direktyvos 2006/112 nuostatos, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su pastarąja direktyva, yra taikoma ir Šeštajai direktyvai.

15 Siekiant atsakyti į pateiktus klausimus, reikia nustatyti, ar bendrovė, kuri siekia asigyti visas kitos bendrovės akcijas, ketindama vykdyti ekonominę veiklą, kuri sudaro valdymo paslaugų, apmokestinamą PVM, jai teikimas, gali būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnį, ir, jei taip, ar ji veikia kaip apmokestinamasis asmuo, kai nagrinėjamos paslaugos buvo jai teikiamos, ir ar pirkimo PVM, susijęs su išlaidomis, patirtomis už tokias paslaugas, yra atskaitomas ir kiek atskaitomas.

16 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad bendrovė, kurios vienintelis tikslas – įsigyti kitą bendrovę, akcijų ir tiesiogiai ar netiesiogiai nedalyvauti valdant šias bendroves, nėra apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnį, ir ji neturi teisės į atskaitą pagal šios direktyvos 17 straipsnį. Iš tiesų vien paprastas bendrovės akcijų įsigijimas ir turėjimas savaime nelaikomas ekonomine veikla, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos, suteikiančią apmokestinamojo asmens statusą, nes paprastas kitų įmonių akcijų turėjimas nėra turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų. Iš tiesų dėl šio akcijų turėjimo galimi dividendų gavimas yra paprasčiausiai turto nuosavybės turėjimo rezultatas (2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo X, C-651/11, EU:C:2013:346, 36 punktą ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt*, C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 19 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

17 Kitaip yra tada, kai turint akcijų kartu tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaujama valdant bendroves, jei tai susiję su sandoriais, kurie apmokestinami PVM, kaip administraciniai, finansiniai, komerciniai ir techniniai paslaugų teikimas, nepažeidžiant asmens, dalyvaujančio valdant kapitalą, teisę, kurias jis turi kaip akcininkas ar dalininkas (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo X, C-651/11, EU:C:2013:346, 37 punktą ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt*, C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 20 ir 21 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

18 Be to, kadangi ekonominė veikla gali apimti kelis iš eilės atliekamus veiksmus, todėl parengiamuosius veiksmus reikia priskirti ekonominei veiklai (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *INZO*, C-110/94, EU:C:1996:67, 15 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją). Taigi bet kuris asmuo, kuris ketina pradėti savarankišką ekonominę veiklą, o tai patvirtina objektyvūs rodymai, ir šiuo tikslu patiria pirmąjį investavimo išlaidų, turi būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu (2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Breitsohl*, C-400/98, EU:C:2000:304, 34 punktą ir 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Ablessio*, C-527/11, EU:C:2013:168, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

19 Iš to matyti, kad bendrovė, kuri vykdo parengiamuosius veiksmus, susijusius su projektu įsigyti akcijų kitoje bendrovėje ketinant užsiimti ekonomine veikla, kuri sudaro dalyvavimas į valdant, t. y. valdymo paslaugų, apmokestinamą PVM, teikimas, turi būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos.

20 Nagrinėjamo atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad įsigydama tikslinę bendrovės akcijų *Ryanair* siekė teikti valdymo paslaugas, kurios apmokestinamos PVM, ir tuo pagrindu vykdyti ekonominę veiklą, kaip ji suprantama pagal Šeštosios direktyvos. Todėl reikia daryti išvadą, kad atsižvelgiant į šį įsigijimą *Ryanair* turi būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos.

21 Antra, kalbant apie teisę į atskaitą, iš Šeštosios direktyvos 17 straipsnio matyti, kad tiek, kiek apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks, kai įsigyja prekių ar paslaugų, tas prekes ar paslaugas naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę atskaityti PVM, mokėtiną arba sumokėtą už minėtą prekę arba paslaugą. Pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipį ir 17 straipsnio teisę į atskaitą atsiranda tada, kai atsiranda prievolė mokėti mokestį, t. y. kai prekės patiekiamos ar paslaugos suteikiamos (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 36 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

22 Šeštosios direktyvos 17 ir paskesniuose straipsniuose nustatyta teisė atskaitai yra sudedamoji PVM reglamentuojančios sistemos dalis ir iš principo negali būti ribojama. Ji suteikiama iš karto visiems mokesčiams už pirkimo sandorius (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

23 Atskaitos sistemos tikslas yra visiškai atleisti verslininkus nuo vykdančią savo ekonominę veiklą mokėtiną arba sumokėtą PVM naštą. Taip bendra PVM sistema užtikrinamas bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumas neatsižvelgiant į jos tikslą ar rezultatą, jeigu pati ši veikla iš esmės apmokestinama PVM (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 26 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Pagal verslo apmokestinimo PVM neutralumo principą pirmosios išlaidos investicijoms, patirtos ekonominės veiklos tikslais, turi būti laikomos ekonomine veikla ir šis principas būtų pažeidžiamas, jei būtų laikoma, jog ši veikla pradedama tik tada, kai atsiranda apmokestinamųjų pajamų. Bet koks kitoks aiškinimas reikštų, kad vykdydamas ekonominę veiklą subjekto patirtą PVM naštą nesuteikiant jam galimybių jo atskaityti ir būtų savavališkai diferencijuojamos investicijų išlaidos, patirtos verslo poreikiams, pagal jų susidarymo laiką, t. y. jos patirtos prieš vykdančią veiklą ar ją vykdančią (2000 m. kovo 21 d. Sprendimo *Gabalfa ir kt.*, C-110/98–C-147/98, EU:C:2000:145, 45 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Be to, teisė atskaitai, kai ji atsirado, išlieka, net jei vėliau planuojama ekonominė veikla nebuvo vykdoma ir dėl to nebuvo sudaryta apmokestinamųjų sandorių (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *INZO*, C-110/94, EU:C:1996:67, 20 punktą), arba kai apmokestinamasis asmuo negalėjo naudoti prekių ar paslaugų, dėl kurių atsirado teisė atskaitai, apmokestinamiesiems sandoriams dėl jų nepriklausančių aplinkybių (2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Midland Bank*, C-98/98, EU:C:2000:300, 22 punktą ir 1998 m. sausio 15 d. Sprendimo *Ghent Coal Terminal*, C-37/95, EU:C:1998:1, 20 punktą). Aiškinant kitaip, būtų pažeistas PVM neutralumo principas, kiek tai susiję su mokesčių našta. Dėl to, mokesčių tikslais vertinant tą pačią investicijų veiklą, atsirastų nepagrįstų skirtumų tarp jau apmokestinamuosius sandorius vykdančiųmonių ir kitųmonių, kurios investuodamos dar tik siekia užsiimti apmokestinamąja veikla, dėl kurių būtų sudaryta apmokestinamųjų sandorių. Be to, atsirastų neteisėtų skirtumų tarp šiųmonių, nes galutinis atskaitos pripažinimas priklausytų nuo klausimo, ar tokios investicijos baigiasi apmokestinamaisiais sandoriais, ar ne (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *INZO*, C-110/94, EU:C:1996:67, 22 punktą).

26 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba kelių pardavimo sandorių, suteikiančių teisė atskaitai, yra iš esmės būtinas, kad apmokestinamajam asmeniui būtų pripažinta teisė atskaitai pirkimo PVM atskaitai ir nustatyta tokios teisės apimtis. Teisė atskaitai prekėms ar paslaugoms pirkimo PVM atskaitai atsiranda tik tada, kai jų įsigijimo išlaidos buvo trauktos iš apmokestinamųjų pardavimo sandorių, kurie suteikia teisė atskaitai, kainų (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Teisė ? atskaitė taip pat suteikiama apmokestinamajam asmeniui, net jei nėra tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar kelių pardavimo sandorių, suteikiančių teisė ? atskaitė, jei atitinkamos išlaidos už paslaugas sudaro dalį jo bendrųjų išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis. Todėl iš tiesų tokios išlaidos turi tiesioginį ir nedelsiant atsirandantį ryšį su apmokestinamojo asmens ekonomine veikla (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

28 Kalbant apie tiesioginio ryšio kriterijaus taikymą, mokesčių administratoriai ir nacionaliniai teismai turi taikyti tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio kriterijų atsižvelgdami ? visas nagrinjamų sandorių vykdymo aplinkybes ir tik ? tuos sandorius, kurie objektyviai susiję su apmokestinamojo asmens apmokestinama veikla. Tokio ryšio egzistavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant ? nagrinjamo sandorio objektyvą turinį (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

29 Tačiau, kai apmokestinamojo asmens ?sigytos prekės ar paslaugos turi ryšį su neapmokestinamais PVM arba ? PVM taikymo sritį nepatenkančiais sandoriais, negali būti nei renkamas pardavimo mokeskis, nei atskaitomas pirkimo mokeskis (2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

30 Darytina išvada, kad tam, jog visas sumokėtas PVM galėtų būti atskaitytas, būtina, kad patirtos išlaidos iš esmės būtų skirtos tik numatomai ekonominei veiklai, t. y. valdymo paslaugoms, apmokestinamoms PVM, teikti tikslinei bendrovei (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Investrand*, C-435/05, EU:C:2007:87, 33 ir 36 punktus, 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Securita*, C-437/06, EU:C:2008:166, 29 ir 30 punktus ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt*, C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 25 punktą). Tuo atveju, jei šios išlaidos taip pat iš dalies yra susijusios su neapmokestinama veikla arba neekonomine veikla, už šias išlaidas sumokėtas PVM negali būti atskaitytas (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Portugal Telecom*, C-496/11, EU:C:2012:557, 46 ir 47 punktus ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt*, C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 28–30 punktus).

31 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad nagrinjamą paslaugą buvo suteiktos *Ryanair*, o ji, kaip planuota, ?sigijusi bendrovės akcijų ketino vykdyti ekonominę veiklą, teikdama jai valdymo paslaugas, apmokestinamas PVM. Taigi konstatuotina, kad *Ryanair* veikė kaip apmokestinamasis asmuo, kai patyrė išlaidų, susijusių su nagrinjamomis paslaugomis. Vadinas, *Ryanair* iš esmės turi teisę nedelsdama atskaityti PVM, sumokėtą už šią paslaugą teikimą, net jeigu galiausiai ši ekonominė veikla, dėl kurios turėtų būti sudaromi apmokestinamieji sandoriai ateityje, nebuvo vykdyta ir todėl nebuvo sudaryti minėti sandoriai. Kita vertus, kalbant apie sąlygas, kuriomis galima pasinaudoti teise ? atskaitė, visų pirma, apie jį apimtą išlaidą, patirtą ?sigyjant tikslinės bendrovės akcijų, turėtų būti laikomos priskirtinomis prie šios ekonominės veiklos, kuri apima teisė ? atskaitė suteikiančių sandorių sudarymą, vykdymą. Vadinas, šios išlaidos turi tiesioginį ir nedelsiant atsirandantį ryšį su visa ekonomine veikla ir todėl sudaro jos bendrųjų išlaidų dalį. Darytina išvada, kad galima atskaityti visą su šiomis išlaidomis susijusį PVM.

32 Atsižvelgiant ? visa tai, kas išdėstyta, ? pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 4 ir 17 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais suteikiama ?monei, kaip antai nagrinjamai pagrindinėje byloje, kuri ketina ?sigyti visas kitos bendrovės akcijas, kad galėtų vykdyti ekonominę veiklą, kuri sudaro valdymo paslaugą, apmokestinamą PVM, teikimas jai,

teis? atskaityti pirkimo PVM, taikom? išlaidoms, susijusioms su konsultavimo paslaugomis ir patirtoms d?l OPA, net jeigu paaišk?jo, jog ši ekonomin? veikla nebuvo vykdoma, su s?lyga, kad šios išlaidos buvo išimtinai skirtos numatytai ekonominei veiklai.

D?l bylin?jimosi išlaid?

33 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 ir 17 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad jais suteikiama ?monei, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje, kuri ketina ?sigyti visas kitos bendrov?s akcijas, kad gal?t? vykdyti ekonomin? veikl?, kuri? sudaro valdymo paslaug?, apmokestinam? prid?tin?s vert?s mokes?iu (PVM), teikimas jai, teis? atskaityti pirkimo PVM, taikom? išlaidoms, susijusioms su konsultavimo paslaugomis ir patirtoms d?l per?mimo pasi?lymo, net jeigu paaišk?jo, jog ši ekonomin? veikla nebuvo vykdoma, su s?lyga, kad šios išlaidos buvo išimtinai skirtos numatytai ekonominei veiklai.

Parašai.

* Proceso kalba: angl?.